

Što je poliamorija?

Nova vizija odnosa. Romansa na moderan način je čisti promašaj. Zabavna kao ideja, ali pogledajte njene katastrofalne posljedice - rastuću stopu razvoda, razbijene obitelji, smiješne društvene standarde za ljepotu i snagu, i naravno - slomljena srca. Broj obitelji sa samo jednim roditeljem je među crncima 65%, a kod latinoamerikanaca više od 80%. Naša društvena ideja o zaljubljanju u svoju dušu blizankinju, ostajanja zauvijek monogamnim i starenja u blaženstvu većini nas se jednostavno ne dešava. Mora da postoji bolji način da se "ima odnos".

P: Što je poliamorija - višeljublje?

O: Nova vizija odnosa. Romansa na moderan način je čisti promašaj. Zabavna kao ideja, ali pogledajte njene katastrofalne posljedice - rastuću stopu razvoda, razbijene obitelji, smiješne društvene standarde za ljepotu i snagu, i naravno - slomljena srca. Broj obitelji sa samo jednim roditeljem je među crncima 65%, a kod latinoamerikanaca više od 80%. Naša društvena ideja o zaljubljanju u svoju dušu blizankinju, ostajanja zauvijek monogamnim i starenja u blaženstvu većini nas se jednostavno ne dešava. Mora da postoji bolji način da se "ima odnos". Koliko vas je patilo zbog nevjerstva vašeg ljubavnika ili ljubavnice? Koliko vas je bilo nevjernima? Koliko se inače zdravih odnosa slama zbog toga što su partner ili partnerica "varali". Što ako ne mora biti tako? Što ako možete imati duboku i predanu vezu koja nije ugrožena zbog seksualnog iskustva izvan te veze? Što ako možete zadržati svog ljubavnika ili ljubavnicu i onda kad sretnete drugog ljubavnika ili ljubavnicu? Mi vjerujemo da je to ne samo moguće, već da je i krajnje poželjno. Vizija odnosa u poliamoriji (višeljublju) zasniva se na čestitosti, otvorenosti, poštovanju prema osobi, ljubavi kao neiscrpnom vrelu, tijelu i seksualnosti kao svetima, a odnosu kao putu za osobni i duhovni rast. U toj viziji, ima prostora za više ljubavi - više bliskosti - više seksualnosti - i više ljudi. U skladu s tim ima i više odgovornosti i izazova - krajnje osobnog izazova da mijenjamo sebe, naše živote i naš svijet u mjesto ispunjeno s više ljubavi i odgovornosti. Sve je objašnjeno u samom nazivu.

P: Nije li to naprosto promiskuitet?

O: Ne. Filozofija poliamorije je proseksualna. Ako želite imati površinski seks s mnogo partnera/partnerica to je vaša stvar, ali to nije ono o čemu ovdje govorimo. Poliamorija znači imati i održavati ljubavne odnose koji mogu i ne moraju biti seksualni. U našim krugovima naći ćete ljude koji žive u troje, proširene obitelji, otvorene brakove i zaklete neženje - a svi su otvoreni mogućnosti da imaju ljubavne i intimne odnose s više od jednog partnera. Ima mnogo, mnogo oblika i varijanti. Filozofija poliamorije ne kaže "ovo je pravi i jedini način odnosa", kao što je naša kultura pokušala da nas uvjeri, već radije pita "što je u ovom trenutku najbolje za sve koji sudjeluju u odnosu?" To je važno pitanje koje treba postaviti ne samo na početku veze, već

i često tijekom njenog trajanja. Jer često je slučaj da "oblik" odnosa s kojim su par ili više ljudi počeli nije prikladan i kasnije. Što je potrebno da bi ga se održavalo živim, snažnim i naravno ljubavnim?

P: Nisu li takvi odnosi površni?

O: Ne, ako ne želite da budu takvi. Mnogi ljudi kada prvi put čuju o ideji poliamorije reaguju s "čini se da to naprosto znači da stalno ideš u krevet s kim želiš. A što je sa prihvaćanjem obveza? Čini se kao da je to bježanje od obveza i dubine odnosa". Zapravo istina je upravo suprotna tome. Poliamorija je predanost ljubavi. To je stil života koji kao osnovno pravilo poštuje "kretanje prema ljubavi". Kada se predate ljubavi zakoračili ste na izazovni put. U odnosu ste usmjereni na to kako da stvorite i održite dugotrajni, postojani, krajnje odgovorni odnos sa svakom osobom koju prihvatite. Naravno, ne možete imati tu vrstu dubokih mogućnosti sa svakom osobom koju sretnete. Dakle, molim vas, ne pomislite da je poliamorija neka utopijska ideja o tome da svaku osobu možete voljeti isto tako duboko kao i svog najsvetijeg ljubavnika/ljubavnicu. Međutim, mnogo sam puta doživio da ljudi u svom životu neprestano odbacuju izvrsne partnere/partnerice jer vide u njima neki "nedostatak" kada ih uspoređuju s izvještačeno visokim standardima koje bi ta osoba morala zadovoljiti kao jedini partner. Osobito ako tražite takvu osobu koja će do kraja vašeg života biti u stanju ispuniti svaku vašu želju. Tko može zadovoljiti taj test?

P: A što je sa SIDOM?

O: Dobro pitanje. Kako se odlučiti odnositi prema pitanju spolno prenosivih bolesti stvar je osobnog izbora. Što ste seksualno aktivniji to važnije postaje to pitanje u vašem životu. Nazočan je mit da osobe iz poliamornih odnosa bezumno skaču iz kreveta u krevet potpuno zanemarujući pitanje spolno prenosivih bolesti. Na TV prikazu Nacionalnih razgovora, članovi slušateljstva su vrištali na Ryam: "Ti kurvo, ti si problem ove zemlje. Ljudi poput vas šire SIDU". U stvarnosti, ona je imala samo dva ljubavnika u 12 godina - i obojica žive s njom i nemaju drugih partnerica. Jasno je da Ryamino ponašanje ne ugrožava javno zdravlje. Upravo kao što je to Ryam učinila, ljudi mogu stvoriti neobične obitelji, koje su više nego par, s time da se ne upuštaju u seksualne aktivnosti izvan svog kruga. Drugi, koji ne žele preuzeti obveze koje podrazumijeva obitelj, formiraju "krugove za sigurni seks" u kojima je svaki član testiran, a novi članovi se primaju tek kada prođe više mjeseci i ako još uvijek imaju negativni nalaz. Ne želimo reći da je svatko tko prakticira otvorene odnose potpuno odgovorna osoba. Među nama ćete naći široki raspon osjećaja odgovornosti, upravo kao i u općoj populaciji. Radi se o tome da SIDA ima jednaku težinu u mnogopartnerskim odnosima kao i kod monogamnih parova. Ono što je važno je kako se vi sami ponašate - a to obuhvaća i vrstu dogovora koju zahtijevate (ili ne zahtijevate) od svog/svojih partnera/partnerice. Ključna razlika ovdje je da u poliamornim odnosima vi znate da vaš partner/partnerica imaju ljubavne odnose s drugima i znate kako ona rješava pitanje spolno prenosivih bolesti. Kod tipično monogamnih parova, samo je stvar vremena kada će jedna od strana "prevariti", a druga strana ostaje u potpunom neznanju o ponašanju svog bračnog druga i ne zna je li ovaj bio izložen riziku koji sami ne žele prihvatiti. Koja vam se situacija više sviđa?

P: A što je s prihvaćanjem obveza?

O: Obveza nije u odnosu jednog prema drugom, već prema ljubavi. Predanost ljubavi na veoma važan način mijenja usmjerenje odnosa. Kada se pojave problemi, pitanje koje si obično užurbano postavljamo je "Da li me još želi ili ne?". U poliamornom odnosu to nije pitanje koje se postavlja. Tako dugo dok ima ljubavi oboje ste poželjni. To pomiče fokus na pitanje "Što učiniti s tim problemom?", umjesto da se pita "Hoćemo li ostati zajedno?". Kada ste jednom stekli povjerenje u sebe i svog partnera/partnericu i znate da iza problema ne stoji ideja o napuštanju, tada se stvarno možete opustiti u tom odnosu. To stvarno omogućuje da imate više od jednog partnera/partnerice. Kada vaš partner/partnerica nađu drugog ljubavnika/ljubavnicu, ono što treba riješiti nije "je li naša veza gotova", već "kako to uklopiti u naš život i naš odnos". Možete stvoriti bilo kakva pravila i smjernice i ima ih mnogo među kojima možete birati što uključuje i - bez novih odnosa u ovom trenutku. Kada si dopustite više partnera/partnerica, u mogućnosti ste uživati u kvalitetama više osoba koje zajedno mogu u mnogo većoj mjeri ispuniti vaše unutarnje potrebe. Prednost je toga, također, da smanjuje "pritisak" prisutan u monogamnoj vezi da vaš jedini partner/partnerica moraju dati ono što ne mogu dati. Naprimjer, možete biti u odnosu s veoma dubokim, filozofskim tipom u kojem je prisutna velika dubina i strast, međutim kada se želite zabavljati, vaš partner radije čita Platona. Dakle, prepušteni ste sami sebi da zadovoljite tu svoju potrebu. Tako odete na ples i nađete veoma privlačnog i razigranog partnera koji vam može biti prijatelj i ljubavnik u tom području vašeg života. Vremenom to se produbljuje i imate dva veoma duboka i bogata odnosa koji su veoma različiti a ipak spojivi. Poliamorija prihvaća činjenicu da nema osobe koja može zadovoljiti sve vaše potrebe.

P: A što je s djecom?

O: To me pitanje uvijek izbezumljuje! Postoji mit da će takva djeca odrasti u okolini u kojoj nije jasno tko su im stvarni roditelji, videći da njihovi roditelji vode ljubav s tko zna kim, te da će postati uvrnute osobe. Činjenica je zapravo, da se to upravo dešava u mnogim "obiteljima" tradicionalne vrste. Samo što se to tako ne zove. Prije svega, djeca uvijek znaju tko su njihovi biološki roditelji. Ako žive u poliamornoj obitelji s tri žene i tri muškarca, niti jednom neće zaobraviti tko je njihova stvarna mama. Djeca se zbune jedino kada se ljudi koji nisu njihovi roditelji ponašaju kao da jesu i kada nije jasno u kakvom je odnosu ta odrasla osoba prema mami i tati. Ako je ta osoba zapravo drugi muž ili žena i predstavljaju postojanu podršku ljubavi u životu djeteta, to služi jedino unapređivanju djetetovog učenja o životu i ljubavi i raznolikosti ljudskog postojanja. Korisno je za djecu da imaju model srdačnih i odgovornih odnosa. Važno je da vide kako ljudi kojima je stalo jedno do drugog izražavaju svoju privrženost i kako se suočavaju s problemima. To što uokolo ima više odraslih nije problem ukoliko nisu loši primjeri za djecu. U nekim dijelovima svijeta, ljudi još uvijek žive u plemenima i velikim proširenim obiteljima. Nije neobično za djecu da žive uz mnogo različite vrste rodbine i ne čini se da se pretvaraju u zbunjene odrasle, osakaćene u sposobnosti stvaranja odnosa s drugima. U nekim drugim kulturama, normalno je imati više od jednog muža ili žene. Ti ljudi imaju djecu upravo kao vi i ja, a nemamo nikakve izvještaje o tome da su psihološki osakaćeni. Kao što sam rekao, meni izgleda malo čudno kada se pojavi to pitanje. Ono naprosto pokazuje koliko je naša kultura usmjerena na sebe, kao da se nigdje u svijetu ne radi nikako drugačije.

P: Nije li to samo za seksualne manijake?

O: Filozofija poliamorije je proseksualna. Mnogo seksa nije loša stvar ako je to autentični izraz

vašeg odnosa s drugom osobom. Malo ili nimalo seksa također nije loše ako je to jednako autentično. Ključna stvar ovdje je kao i u cijelom poliamornom pristupu životu, biti autentičnim, dosljednim sebi. Nažalost, to nije tako lako kako zvuči. Mnogi ljudi su zbunjeni oko toga što je za njih stvarno istinsko. Ima toliko predodžbi i utjecaja društvenih i medijskih vrijednosti o tome kako bi smo se trebali ponašati i kako bismo trebali izgledati, a tako je malo uputa kako da budemo stvarni. "Tko sam stvarno ja?" je krajnje zbunjujuće pitanje. Kada se postavi pitanje "Koliko sam ja stvarno seksualan?", volim reći, "Budite toliko potpuno seksualni koliko jeste." To znači, kažite da kada stvarno mislite da, i ne kada mislite ne. Ipak, koliko ljudi je stvarno toliko potpuno seksualno koliko bi voljeli biti? Odista malo. To znači da mnoštvo ljudi govori ne kada bi stvarno voljeli reći da.

P: Što je s ljubomorom?

O: To je opravdano pitanje. Nismo ljubomorni na ono što druga osoba dobiva, već zbog onog što mi ne dobivamo. U osnovi, ljubomora je strah da ćete nešto izgubiti. Ona se može ali i ne mora zasnivati na stvarnim činjenicama. Problemi se pojavljuju kada se ljudi osjećaju ljubomornima i imaju za to dobar razlog. U slučaju odnosa s više partnera/partnerica, ako imate čvrstu, postojanu vezu sa svojim partnerom, a on/ona ima nekoga s kim se viđa i održava seksualne odnose, sve dok vam ta osoba ne pokušava "ukrasti" partnera, nema potrebe za ljubomorom, ali je ona ipak kod mnogih prisutna. Proći kroz to je jedan od najvećih dobitaka u više-partnerskom odnosu. Sposobnost da živite u svijetu u kojem izraz ljubavi prema drugoj osobi nije za vas poruka da ste na neki način manje vrijedni svom partneru, daje mnogo veći doživljaj slobode i punine nego svijet straha zbog zamišljenih gubitaka. No, u nekim slučajevima, gubici nisu zamišljeni. Upravo kao i u monogamnim odnosima, ljudi sreću druge osobe i žele napustiti trenutnu situaciju. Međutim u višepartnerskom odnosu ostaje otvorena mogućnost da se ostane i u sadašnjoj vezi. I to je velika razlika. Sve se konačno svodi na ljubav. Ljubomora se može prevladati ako je prisutno dovoljno ljubavi. Za neke nije dovoljna nikakva količina uvjeravanja. Bez obzira koliko nekome govorili da ga volite, on to ne usvaja. U takvom slučaju ljubomora neće nestati, jer si osoba nikada ne dopušta da se osjeća voljenom. To je uobičajeni problem u mnogim odnosima bez obzira na njihov oblik. U ovom slučaju kao i u većini, ljubomora je poziv da duboko radite na sebi, da se oslobodite strahova koje ste zadobili u bolnom i nevoljenom djetinjstvu. Takve lekcije su nužne svakome koji želi stvarno blisku vezu, budući da takve unutarnje blokade crpe energiju i čine od duše taoca strahova unutarnjeg djeteta. Višepartnerski odnosi i suočavanje s ljubomorom koja se pojavljuje kao rezultat tog svjesnog izbora je tada potvrda rasti. Objava, da je ljubav važnija od straha, i u tome je prisutna osnova za istinski preobražaj.